

for, at Kommunalbestyrelserne ikke lagde bestaaende Rotteudryddelsesforeninger Hindringer i Vejen. Jeg ved ikke, om det har været Tilfældet, at Kommunalbestyrelser har søgt at lægge Hindringer i Vejen for private Foreningers Arbejde for Udryddelse af Rotter; men jeg kan ikke tro, at det skulde være Tilfældet. Fra Ministeriets Side har det ingenlunde fundet Sted; thi vi har gennem den Bevilling, der dertil har været givet, støttet saadanne Foreningers Arbejde. Det vil vi selvfølgelig ogsaa gøre i den kommende Tid. Jeg haaber imidlertid ikke, at de Krav om Ændring af det foreliggende Lovforslag, som er fremkommet fra ærede Ordføreres Side, skal berede Lovforslaget Vanskeligheder, idet jeg tillægger det megen Betydning — for ikke at forspilde Virkningerne af det, som allerede er gjort —, at vi faar Loven vedtaget, saaledes at Arbejdet paa at komme disse Skadedyr til Livs paa Lovens Grund kan blive fortsat.

Gerhard Nielsen: Jeg maa indrømme, at det var naturligt at begynde Rottetrigen i Søbstæderne, men de Erfaringer, man har høstet der, synes at tyde paa, at skal det have Klem med Rotteudryddelsen, maa man videre. Jeg tror, det er gaaet op for de allerfleste Mennesker, at Rotterne er ikke alene farlige, fordi de kan bringe Pest til Landet, men at de ogsaa er Skadedyr, fordi de fortærer en uhyre Mængde Værdier, ikke alene i Købstæderne, men ogsaa paa Landet. Jeg maa derfor beklage, at Ministeren ikke synes tilbøjelig til at udvide Loven, saaledes som Købstadforeningen ønsker det. Imidlertid synes jeg, at Ministerens Udtalelser tyder paa, at han nok kunde gaa noget videre end foreslaaet, idet han godt kunde tænke sig at inddrage samtlige Købstæder og tilstødende Kommuner under Loven. Det kan vi forhandle nærmere om i et Udvalg. Ministerens Ængstelse for at træde det kommunale Selvstyre for nær synes mig noget ejendommeligt i denne Forbindelse, thi i mange andre Tilfælde tænker man ikke paa at tillægge den Side af Sagen Betydning. F. Eks. naar man foretager Udryddelse af Oldenborrelarver, spørger man ikke, om en Kommune har Lyst til at være med dertil eller ej, og lige saa lidt med Hensyn til Udryddelse af Oksebremse-larven. Saa siger man, at det er noget, der har Interesse for hele Landet, og derfor maa Kommunerne finde sig i de paagældende Foranstaltninger. Den samme Tanke synes jeg bør ligge til Grund for denne Lov.

Til det ærede Medlem Hr. Henningsen vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er til-

strækkeligt at medtage bymæssige Bebyggelser i Nærheden af Købstæder; thi hvad enten det er bymæssige Bebyggelser eller Landsbyer, hvori der findes Rotter, er Faren lige stor. Ja jeg er tilbøjelig til at tro, at en i Nærheden af en Købstad liggende Landsby er langt mere befængt med Rotter end en blot bymæssig Bebyggelse. Men det er sandsynligt efter Ministerens Ord, at det vil kunne lykkes at komme til Forstaelse i Udvalget. Jeg haaber, at Loven da maa blive ændret, saa at den kan komme til at virke mere efter sin Hensigt, end Tilfældet har været hidtil. Det maa dog være Meningen, at man skal gennemføre denne Krig paa en saadan Maade, at man kommer disse Skadedyr fuldstændigt til Livs.

Fr. Andersen: Jeg vil gerne paa Københavns Kommunalbestyrelses Vegne udtale vor Tilfredshed med, at Ministeren har fremsat Lovforslaget, saaledes at vi dog kan fortsætte det paabegyndte Arbejde. Vi havde naturligvis ventet, at der var fremkommet saadanne Oplysninger, at Ministeren havde villet fremsætte et noget mere omfattende Lovforslag end det foreliggende. Det er ganske umuligt efter den nugældende Lov at drive en indgaaende Rotteudryddelse. Der staar i § 1, at der enten ved Kommunalbestyrelsens egen Foranstaltning eller paa anden Maade skal drages Omsorg for, at der foretages en rationel Udryddelse af Rotter, men en saadan lader sig ikke udføre efter Loven. For Ulykken er den, at den enkelte Grundejer har Lov til at ordne de herhenhørende Forhold, som han vil. Fra Kommunalbestyrelsens Side er der til Grundejerforeningerne — der er desværre her i København saa mange af dem, vel op imod 30, og de har ikke kunnet enes — stillet Forslag om at oprette Rotteudryddelsesforeninger, og der er ogsaa dannet 4 saadanne Foreninger, som tæller $\frac{2}{3}$ af samtlige Københavns Grundejere som Medlemmer. Københavns Grundejerforening har ogsaa foretaget en Rotteudryddelse med Udlægning af Gift, ligesom Rotteudryddelsesforeningerne har gjort det. Af Kommunen er der foretaget mange kraftige Henstillinger til Grundejerne om at gøre noget i Retning af det, jeg anser for det allervigtigste med Hensyn til Udryddelse af Rotter, nemlig at holde Bjendommene rene og at stoppe Rottengangene. Giften kommer for mig i anden Række. Det nytter ikke meget, at der bliver lagt Gift ud, naar Rotterne faar Lov til at udvikle sig, saa galt de vil, paa de Steder, hvor de har deres Reder.